

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.017/2024/4.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Rácz Zoltán ügyvéd (Cím10) által képviselt Felperes (Cím2) felperesnek, a dr. Zvara István ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. Zvara István Ügyvédi Iroda (cím11) által képviselt Alperes (Cím1) alperessel szemben sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 9.M.70.158/2022/56. számú ítélete ellen az alperes 61. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja. Mellőzi az alperes kötelezését a perköltség, az állam által előlegezett költség és a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 139 700 (százharminckilencezer-hétszáz) Ft perköltséget. Megállapítja, hogy 539 508 (ötszázharminckilencezer-ötszáznyolc) Ft állam által előlegezett költség és 132 000 (százharminckétezer) Ft feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az ítéltábla a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 114 300 (száztizennégyezer-háromszáz) Ft fellebbezési eljárási költséget. Megállapítja, hogy az állam visel 176 000 (százhetvenhatezer) Ft meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2021. szeptember 15-től 2023. május 9-ig állt az alperesnél munkaviszonyban betanított dolgozó (gépkészítő) munkakörben. A felperes munkaköri leírása nem tartalmaz üvegtáblák pakolása, áthelyezése feladatát, ennek ellenére a munkaviszonya kezdetétől üvegtáblákat is pakolt az alperesnél.

[2] A felperes munkavédelmi oktatásban részesült az alperesnél a munkába lépése előtt 2021. szeptember 6-án, majd 2022. január 17-én is. Részére (MUNKAVÁLLALÓ 1) munkatársa mondta el, hogyan kell fogni az üveget. Az alperesnél nem volt tiltva, hogy az üveget nem lehet a sarkánál fogni.

[3] Az alperes PowerGrab Plus (CE Cat.II. EN388:2016, gyártó: Bothle AG) típusú védőkesztyűt biztosított a felperesnek a munkavégzéséhez.

[4] 2022. május 6-án a reggel 6 órakor kezdődött műszakban a felperes (MUNKAVÁLLALÓ 1) munkatársával végzett munkát. Feladatuk volt többek között 113 darab 760x2211 mm méretű, 8 mm vastag üveg levágása. Ennek során a görgős üvegtároló állványról a 3210x2250 mm méretű üvegtáblákat a vágógép vágóasztalára helyezték, (MUNKAVÁLLALÓ 1) beállította a vágási paramétereket, majd a gép automatikusan elvégezte az üvegtábla méretre darabolását, amiket ezt követően a felperes és (MUNKAVÁLLALÓ 1) együtt, kézzel helyezett el az erre a célra rendszeresített üvegtároló állványra. Kb. 30 darab levágása és elhelyezése után 10 óra 30 perc körül az egyik 35 kg súlyú méretre vágott üvegtáblát a szokásos módon levették a vágóasztalról és egyszerre mozdulva elvitték az A alakú üvegtároló állványhoz, ahol az üvegtábla alját letették, betolták a másik mellé, majd az üvegtábla tetejét a másikra billentették. Az üvegtábla vitelekora a felperes az üvegtáblát az oldalán fogta a bal kezével alul, a jobb kezével felül. Az üvegtábla

tetejének bebillentésekor, amikor a felperes elvette a jobb kezét, a jobb keze hüvelykujjának belső része hozzáért az üveg sarkához, ami a védőkesztyűn keresztül kb. 2,5 cm-es sebet ejtett a hüvelykujj 1-es és 2-es ujjpercén.

[5] A balesetkor a felperes az alperes által biztosított védőkesztyűt, védőlábbelit és alkarvédőt viselt. A felperest (MUNKAVÁLLALÓ 2) vitte be a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Központi Kórház és Egyetemi Oktatókórház traumatológiájára, ahol a sérülését összevarrták és bekötötték.

[6] A felperest 2022. május 13-án tanúl munkavédelmi ügyintéző hallgatta meg (MUNKAVÁLLALÓ 1) jelenlétében az üzemcsarnokban. A felperes a meghallgatásakor a balesettel érintett tábla tárolóállványra helyezésével kapcsolatban nyilatkozta, hogy az üveg alja a tárolóállványhoz ért, az üveget az előtte lévő üvegekhez fektették, s amint a kezét vette el, a mozdulat közben a felső sarkához érintette a kezét. A felperes ekkor a baleset okát nem jelölte meg és véleményt sem mondott arról, hogy miért következhetett be a baleset. A figyelmével kapcsolatban tett olyan nyilatkozatot, hogy lehetséges, hogy az adott pillanatban a figyelme elkalandozott. Ekkor szó volt arról, hogy benne lesz a jegyzőkönyvben: a felperes figyelmetlensége miatt következett be a baleset. tanúl azt mondta a felperesnek, hogy a figyelmetlenség miatt semmilyen hátrány nem fogja érni.

[7] A felperes meghallgatásakor tanúl munkavédelmi ügyintéző jegyzetelt, majd a meghallgatás után készítette el a jegyzőkönyvet. Az egyebek mellett tartalmazza a következőket is: „Ekkor én már nem figyeltem az üveg mozgására, attól elfordultam, de a jobb kezem még az üveg felső részénél, annak a sarkánál volt. A visszabillentés során, amikor a kezemet el akartam venni, a jobb kezem hüvelykujjának felső részét hozzáérintettem az üveg sarkához, ami a védőkesztyűn keresztül körülbelül 2,5 cm-es sebet ejtett a jobb kéz 1-es ujjam 1-es és 2-es ujjpercén.” „Kérdésre elmondom, hogy véleményem szerint a baleset oka az volt, hogy bár rendszeresen és folyamatosan végeztem ezt a jellegű munkát, az adott pillanatban az üvegtábla tárolóállványra helyezésekor a figyelmem lankadt, elkalandozott.” Az iméntieket azonban – a keze üveg sarkához érintése kivételével – a felperes nem mondta, hanem (TANÚ1) foglalta így össze a felperes által elmondottakat.

[8] Ezt a jegyzőkönyvet a felperes (MUNKAVÁLLALÓ 3) HR vezető előtt írta alá 2022. május 26-án. Az aláírás előtt jelezte (MUNKAVÁLLALÓ 3)nak: a jegyzőkönyvvel szemben ő nem mondott olyat, hogy lankadt a figyelme. (MUNKAVÁLLALÓ 3) erre azt mondta, hogy ő nem volt ott, ha probléma van, akkor beszéljen a munkavédelmis kollégával. (MUNKAVÁLLALÓ 3) arról is beszélt a felperessel, hogy ha nem írja alá a jegyzőkönyvet, új jegyzőkönyv készül és akkor húzódik a „történet”, de olyan nincs, hogy nem kap táppénzt. A felperes ekkor telefonon beszélt tanúlnal, majd aláírta a jegyzőkönyvet.

[9] A 2022. május 17-én történt kontrollvizsgálat alkalmával a felperes sebet gyógyultnak minősítették, ugyanakkor paraesthesia is feljegyzésre került.

[10] Az alperesnél 2022. május 24. napján kelt munkabaleseti jegyzőkönyv tartalmazta, hogy: „A billentés fázisában nem figyelt az üveg pozíciójára, az általuk mozgatott üvegtől elfordult, jobb keze I-es ujja belső részét az üveg sarkához ütötte, érintette, melynek következtében jobb kéz I-es ujj 1-es és 2-es ujjpercének vágott sérülését szenvedte... A baleset kialakulásában műszaki, szervezési vagy egyéb, a munkáltatót érintő ok nem játszott szerepet.”

[11] Az alperes által biztosított védőkesztyű nem volt megfelelő védőképességű a felperes által végzett munkához.

[12] A perbeli balesetből eredő metszett sérüléssel összefüggésben a felperes a jobb kéz 1. digitális érzőideg sérülését szenvedte el. Az idegsérülés helyén, azzal okozati összefüggésben neuroma (ideggömb) alakult ki, ami az ujj radiális (orsócsont felőli) szélének megérintésére

és az ujj végpercének már 20 fokos hajlítására is erős fájdalmat vált ki, közepes fokban korlátozva a felperes életvitelét a napi teendők ellátása során. A szövődményes gyulladás miatt maradandó fogyatékoság alakult ki, ami 16%-os egészségkárosodással és 20%-os munkaképesség-csökkenéssel jár.

[13] A per folyamán a felek a felperes munkaviszonyát közös megegyezéssel szüntették meg a 2023. május 8. napi keltezésű megállapodással, aminek 4. pontja szerint a felek kölcsönösen kijelentik, hogy a munkaviszonnyal kapcsolatban egymással teljeskörűen elszámoltak, s abból eredően egymással szemben nincs további követelésük. Ezt a megállapodást (MUNKAVÁLLALÓ 3) alperesi HR vezető készítette el és íratta alá a felperessel. Annak aláírása előtt a felperes kérdezte (MUNKAVÁLLALÓ 3)t a 4. ponttal kapcsolatban, hogy az vonatkozik-e erre a perre. (MUNKAVÁLLALÓ 3) azt válaszolta, hogy ő nem jogász, nem tudja, mi folyik ebben a perben, ez egy sablon megállapodás és mindenkivel ezt íratják alá.

[14] A felperes a keresetében 2 200 000 Ft sérelemdíj és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[15] Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségében marasztalását kérte.

[16] Az elsőfokú bíróság az 56. sorszám alatt meghozott ítéletében elutasította a munkavédelmi szakértő és az orvosszakértő kizárása iránti indítványokat. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2 200 000 Ft sérelemdíjat és 139 700 Ft perköltséget, továbbá a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 539 508 Ft állam által előlegezett költséget és az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 132 000 Ft eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára

[17] Határozatának indokolásában részletesen kifejtette, hogy az egyes tényállási elemeket mely tanúk vallomása alapján állapította meg.

[18] Ennek során rögzítette: tanúl tanú vallomása alátámasztotta azt, hogy meghallgatásakor a felperes nem jelölte meg a baleset okát, s véleményt sem mondott arról, hogy miért következett be a baleset. Ugyan a felperes tett olyan nyilatkozatot, miszerint lehetséges, hogy az adott pillanatban a figyelme elkalandozott, azonban a jegyzőkönyvben írtak nem a felperes szavait tartalmazták, hanem tanúl foglalta így össze a felperes által elmondottakat.

[19] A felperes utóbb tagadta, hogy a szöveg az általa elmondottakat tartalmazná, amivel szemben (MUNKAVÁLLALÓ 1) vallotta: a jegyzőkönyv a felperes által elmondottakat rögzítette. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, miszerint a tanú vallomása nem támasztja alá, hogy azokat a felperes a leírtak szerint mondta, mert a jegyzőkönyvet készítő tanúl tanú szerint sem hangzott el úgy a felperes szájából. Az elsőfokú bíróság itt értékelte: (MUNKAVÁLLALÓ 3) tanú előtt jelezte a felperes, hogy a jegyzőkönyvben van olyasmi, amit ő nem mondott.

[20] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak sem a munkavédelmi szakértő, sem az orvosszakértő kizárása iránti kérelmet, az előbbi azért, mert a felperes által megjelölt 31/2008. (XII. 31.) IRM rendelet 4. §-ának (1) bekezdése laboratóriumi vizsgálattal kapcsolatos, az utóbbit pedig azért, mert az alperesi képviselő jelenléte a felperes orvosszakértői vizsgálatán sértette volna a felperes személyiségi jogát. Ugyancsak alaptalannak találta az új munkavédelmi szakértő kirendelése iránti felperesi kérelmet.

[21] Az Mt. 51. §-a (4) bekezdésének, az 54. § (7) bekezdése g) pontjának és a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 2. §-a (2) bekezdésének felhívása mellett az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a munkavédelmi szakértő szakvéleménye nem

támasztja alá az alperes által biztosított védőkesztyű megfelelő védőképességét a felperes által a baleset bekövetkeztekor végzett munkához, mert a szakértő az alperes által alkalmazott technológiához véleményezte megfelelőnek a védőkesztyűt, azonban az üvegtábla sarkának megérintése nem része a technológiai folyamatnak. Az alperesnek ugyanakkor számolnia kellett volna azzal az emberi tényezővel is, hogy az üvegtáblákat kézzel pakoló, áthelyező munkavállaló keze a munkafolyamat során véletlenül is (pl. pillanatnyi figyelmetlenségből, fáradtság miatt) hozzáérhet az üveg sarkához is, és akkor az üvegtábla megvágja a kezét. Ebből következően olyan védőképességű védőkesztyűt kellett volna biztosítani, amely az üvegtábla sarkához történő hozzáérés esetén is megvédte volna a felperes kezét a vágástól, sérüléstől.

[22] (MUNKAVÁLLALÓ 1) tanú vallomása cáfolja, hogy a felperes nem figyelt volna az üvegtábla áthelyezésekor, és hogy elfordult volna az üvegtáblától az üvegtábla áthelyezésének befejezése előtt. A felperes által viselt kesztyű nem megfelelő védőképességét alátámasztja az is, hogy a felperes vágási sérülést szenvedett el. Ebből következően pedig nem állapítható meg, hogy a sérülést kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta volna.

[23] Az elhallgatott cukorbetegség sem játszott szerepet a balesetben, mert a kiegészítő orvosszakértői vélemény alátámasztja, hogy nem igazolható a vércukorszint csökkenése, továbbá a megfelelően beállított, rendszeresen kontrollált cukorbetegség mellett a felperes alkalmas volt a munkakörének ellátására.

[24] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes megsértette a felperes testi épséghez és az egészséghez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy nem biztosította részére az egészséget nem veszélyeztető, biztonságos munkavégzés feltételeit, ezért a felperes jogosan követelt sérelemdíjat, aminek a mértéke is megfelelő a perbeli sérülés következtében a felperes megváltozott egészségi állapotára és az életvitelét korlátozó következményekre tekintettel. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság kirekesztette (TANÚ3) tanú vallomását a bizonyítékok köréből, mivel a tanú a felperes élettársa, aki emiatt nem tekinthető érdektelennek.

[25] Az alperes kártérítési felelősség alóli mentesülése nem volt megállapítható, mert az alperesnek számolnia kellett a felperes sérülésének bekövetkezésével, ám nem biztosított megfelelő védőképességű védőkesztyűt. Mivel a felperes nem mondott le a perbeli igényéről a munkaviszonya megszüntetésére vonatkozó megállapodásban, az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a kereset szerinti sérelemdíj megfizetésére.

[26] A pervesztes alperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére, továbbá a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése alapján a szakértői bizonyítás megelőlegezett költségének megtérítésére, valamint a kereseti illeték megfizetésére.

[27] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint a felperes perköltségében való marasztalását.

[28] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Mt. 166. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontjait, a 167. §-ának (1)-(3) bekezdéseit, a Pp. 313. §-ának (1) és (3) bekezdéseit, valamint az Alaptörvény XXIV. cikkét. Téves következtetést vont le továbbá a beszerzett bizonyítékokból és félreértelmezte a munkavédelmi szakvéleményt.

[29] Változatlanul hangsúlyozta, hogy az alperes minden szükséges munkavédelmi eszközt biztosított a felperes részére, a felperes munkakörülményei kifogástalanok voltak, s a felperes megfelelő munkavédelmi oktatásban részesült.

[30] Kifogásolta az elsőfokú bíróság azon eljárását, hogy a szakvéleményt nem kézbesítette a feleknek, hanem addig-addig kérdezgette a szakértőt a felek értesítése nélkül, amíg a szakértő általa elvárt választ nem adott; erre tekintettel kérte az ítélet hatályon kívül helyezését.

[31] A perben kirendelt igazságügyi munkavédelmi szakértő megállapította a védőkesztyű megfelelőségét az alperes által alkalmazott technológiához. A szakértő álláspontja szerint a baleset oka az volt, hogy a felperes nem a megfelelő munkafogást alkalmazta vélhetően figyelmetlenségből. Amennyiben a technológiai folyamatot helyesen végezte volna, úgy a baleset elkerülhető lett volna. A védőeszköz megfelelőségén túl ugyancsak rögzítette a szakvélemény, hogy a munkakörülmények a biztonságos munkavégzés feltételeinek megfelelőek voltak, továbbá a felperes megfelelő munkavédelmi oktatásban részesült. A szakértő a védőkesztyű megfelelőségét a szakértői vélemény többszöri kiegészítése során is fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az üvegtábla sarkának megérintése nem része a technológiai folyamatnak, és az üveges szakmában, illetve üvegiparban a különböző technológiai folyamatokhoz kell biztosítani az egyéni védőeszközöket. Nincs külön védőkesztyű az üvegtábla sarkához érintése ellen, mert ahhoz eleve tilos hozzáérni. Az alperes kötelezettsége a technológiai folyamat során előforduló kockázatok elleni védelem biztosítása, az alkalmazott technológiai folyamatnak pedig az volt a kockázata, hogy az üvegtábla kicsúszhat a munkavállaló kezéből, így okozva sérülést. A technológiai folyamat kockázatotértékelése alapján ezért olyan tapadást garantáló védőkesztyűt kell biztosítani, amelynek használata közben biztonságosan szállítható az üveg, így az nem csúszik ki a munkavállaló kezéből. Amennyiben az üvegtábla sarka általi vágás ellen kellene méretezni a védőkesztyűt, akkor az már nem biztosítana megfelelő tapadást az üvegtábla szállításához, ami kicsúszna a munkavállaló kezéből, és sokkal nagyobb kockázattal okozna nagyobb sérülést. A szakértői vélemény megállapítása szerint az egyetlen kockázat a felperes figyelmetlensége volt a baleset bekövetkeztében; figyelmes munkavégzés során a felperesnek nem kell az üveg sarkához hozzáérni, mert nem ott kell megfogni az üveget, ezáltal a baleset sem következett volna be.

[32] A szakértő különleges szakértelmet igénylő megállapításaitól nem térhetett volna el az elsőfokú bíróság, mégis az ítéletében iratellenesen állapította meg azt, hogy a munkavédelmi szakértő szakvéleménye nem támasztotta alá a felperes által viselt védőkesztyű megfelelő védőképességét.

[33] A felperes maga ismerte el a figyelmetlen munkavégzést a keresetlevélben, és az elsőfokú bíróság tárgyaláson feltett kérdésére meg is erősítette azt, hogy a baleset a keresetlevélben leírt módon következett be. A felperes figyelmetlen munkavégzése a munkáltató ellenőrzési körén kívül eső körülmény, ami az Mt. 166. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján mentesíti az alperest a felelősség alól. Hivatkozott a mentesülésalapjaként az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontjára is, hogy a balesetet kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta, és az Mt. 167. § (1) bekezdésére, valamint a Kúria 2016.EI.JGY.E.1. számú, a munkáltató egészségkárosodásért fennálló kártérítési felelősségének egyes kérdéseiről szóló összefoglaló véleményben hivatkozott azon bírósági döntésre, amely nem tekintette előreláthatónak a munkavállalók teljességgel szabályszerűtlen és életszerűtlen mozdulatait, mozgását.

[34] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ellentmondásban áll a tanúvallomások tartalmával. tanúl tanú a felperes által elmondottakat foglalta össze az általa készített jegyzőkönyvben, aminek valóságát alátámasztja az is, hogy a felperes nem tett észrevételt a jegyzőkönyv tartalmára és azt sem kérte, hogy bizonyos tények ne szerepeljenek benne. A tanú vallotta, hogy valósághűen rögzítette a felperes által elmondottakat, amit nem

lehetett volna félretenni csak azért, mert nem a felperes saját szavait rögzítette, hanem a tanú a jegyzetei alapján utóbb készítette el a jegyzőkönyvet.

[35] A felperes ezzel szemben rosszhiszeműen változtatgatta meg a nyilatkozatait a tárgyaláson, azok nem voltak következetesek. Így például azzal próbálta leplezni a figyelmetlenségét, hogy azt állította: az üveg kicsúszott a kezéből és így vágta meg azt, holott (MUNKAVÁLLALÓ 1) tanú vallomása és a szakvélemény alapján is bizonyított tény, hogy az üveg alja ekkor már az állványon volt. Az elsőfokú bíróság tévesen következtetett arra is (MUNKAVÁLLALÓ 1) tanúvallomásából, hogy a felperes a technológiai folyamat végzése során végig figyelt az üvegtáblára, mert a tanú nem ezt mondta, hanem az, hogy őrá figyelt. Ebből nem következik az, hogy az üvegtáblára is figyelt volna, sőt, a tanú azt is vallotta, hogy a felperes a balesetkor és előtte is szétszórt, figyelmetlen volt.

[36] Ugyancsak iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az alperesnél nem volt tiltva az üveg sarkának megfogása. Ezzel szemben az alperes ügyvezetője, továbbá tanú1 és (MUNKAVÁLLALÓ 1) tanúk is egyértelműen arról nyilatkoztak, hogy tilos volt ott megfogni az üveget vagy hozzáérni. Az elsőfokú bíróság az ítélet [48] bekezdésében iratellenesen rögzítette, hogy tanú2 tanú nyilatkozata szerint nem volt tiltott az üveg sarkánál történő megfogása.

[37] Az alperes hivatkozott a fellebbezésében arra is, hogy a felperes a munkaviszonyt megszüntető megállapodásban kijelentette: nincs követelése az alperessel szemben, ezért a pert meg kellett volna szüntetni.

[38] Álláspontja szerint a felperes eltitkolt cukorbetegsége is a felelősség alóli mentesülést eredményező elháríthatatlan magatartást jelentett. Aggályosnak tartja a beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt, mert a balesetet követően úgy engedték el a felperest a kórházból, hogy nem állapítottak meg súlyos egészségkárosodást vagy munkaképesség-csökkenést, az elsőfokú bíróság pedig nem vizsgálta, hogy mi vezetett a későbbi állapotromláshoz.

[39] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte lényegében annak helyes indokai alapján, egyúttal vitatva azt, hogy az alperes által állított okból helye lenne az ítélet hatályon kívül helyezésének.

[40] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét, nevezetesen a szakértők kizárása iránti indítványok elutasítását nem érintette. Szükséges azonban megjegyezni, hogy az elsőfokú bíróságnak a szakértők kizárása iránti kérelmek elutasításáról a Pp. 301. §-ának (4) bekezdése szerint nem fellebbezhető (pervezető) végzésben kellett volna rendelkezni a Pp. 340 §-ának c) pontjára is figyelemmel, ugyanis az ítéletre az érdemi kérdések eldöntése tartozik a Pp. 340. §-ának b) pontja alapján, míg a per során felmerült minden más kérdésben végzéssel határoz a bíróság. A felek ezt a rendelkezést nem kifogásolták annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében ez ellen is fellebbezési jogot engedett – eljárási szabályt sértő módon. Az ítéltábla nem tartotta szükségesnek a Pp. 370. §-ának (3) bekezdése alapján a felek tudomására hozni az általuk nem hivatkozott eljárási szabálysértést, mivel túl azon, hogy annak az ügy érdemére nem volt kihatása, rendes jogorvoslattal a szakértő kizárása iránti kérelem tárgyában hozott döntés nem is volt támadható.

[41] Az ítéltábla a fellebbezést alaposnak találta, amelynek elbírálása során nem lépte át a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátait (Pp. 370. §-ának (1) bekezdése), olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést ugyanis, amely erre okot adott volna, nem észlelt (Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései).

[42] Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges bizonyítást lefolytatta, azonban abból a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétben, ezáltal tévesen állapította

meg a tényállást, aminek következtében az abból levont jogi következtetései is helytelenek voltak.

[43] A fellebbezés vagylagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult, ezért mindenekelőtt ebben a kérdésben foglalt állást az ítéltábla. Ezen fellebbezési kérelem okát az alperes a Pp. 313. §-a (1)-(2) bekezdéseinek és a 317. § (1) bekezdése d) pontjának megsértésében jelölte meg.

[44] Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság valóban megsértette a Pp. 313. §-ának (1) bekezdését, amikor ahelyett, hogy a szakértői véleményt a felek részére kézbesítette volna, a szakértőt hivatalból a véleménye kiegészítésére hívta fel két ízben is.

[45] Az elsőfokú bíróság eljárása akkor lett volna szabályszerű, ha a Pp. 317. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján felhívja a felek figyelmét a szakértői vélemény általa észlelt aggályosságára (hiányára), és amennyiben a felek a szakértői véleményre vonatkozóan további kérdések feltevését indítványozzák a Pp. 313. §-ának (2) bekezdése szerint, hívja fel a szakértőt azok megválaszolására. Ennek során lett volna lehetősége az elsőfokú bíróságnak arra a Pp. 313. §-ának (3) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 308. §-ának (2) bekezdése alapján, hogy a szakértőnek maga is kérdéseket tegyen fel.

[46] A Pp. 317. §-ának (2) bekezdése értelmében csak akkor lett volna lehetősége az elsőfokú bíróságnak hivatalból elrendelni a szakértői vélemény kiegészítését, ha már a szakértőt is hivatalból rendelte volna ki, amiről a jelen perben nincs szó.

[47] Tekintettel azonban arra, hogy a szakértő az elsőfokú bíróság mindkét felhívását követően is következetesen kitartott az eredetileg elfoglalt álláspontja mellett, továbbá az elsőfokú bíróság a szakértővel folytatott levelezését követően a szakvéleményt a felek részére kézbesítette, majd a 2023. december 5-én megtartott tárgyaláson már az eljárási szabályoknak megfelelően tájékoztatta a feleket a szakvélemény általa fennállni vélt hiányosságáról, amivel összefüggésben a feleknek lehetősége volt a szakértői véleményre vonatkozóan a szakértőnek kérdés feltevését indítványozni, az előbb írt eljárási szabálysértés nem hatott ki az ügy mikénti eldöntésére, ezért ennek alapján nem volt indok az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

[48] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát célzó fellebbezési kérelmet az alperes alapvetően a tényállás téves megállapítására alapította, több elemében is vitatva azt. Először is az álláspontja szerint a felperes figyelmetlen volt munkavégzés közben, ami elháríthatatlan magatartásaként vezetett a baleset bekövetkeztéhez. Másodszor a technológiai folyamatnak nem képezte részét az üveg sarkának megérintése, sőt az kifejezetten tilos volt, és csak a felperes elháríthatatlan magatartásnak minősülő figyelmetlensége miatt került sor az üveg sarkának a perbeli sérülést okozó módon történt megérintésére. Harmadszor pedig az általa biztosított munkavédelmi kesztyű megfelelő volt a technológiai folyamat során fellépő kockázatok elleni védelemhez, és az ő kötelezettsége az ezen kockázatokkal szembeni védelem biztosítása volt.

[49] Az elsőfokú bíróság mindhárom vonatkozásban a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétesen, alaptalanul állapította meg a tényállást.

[50] A perben feltárt bizonyítékok alátámasztják a felperes figyelmetlen munkavégzését.

[51] A felperes által a keresetlevélben előadott tényállítás szerint az üvegtáblák vágóasztalra tételét, levágását és onnan az állványra való áthelyezését a technológiának megfelelő kellő gyakorlattal végezte [a felperes tárgyaláson tett személyes előadása szerint is a munkába állásától kezdve végezte az üvegtáblák pakolását, fogását (7. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldala)]. Amikor 10 óra 30 perc körül mintegy 30 darab üveg levágását követően az üveg alsó élét az állványra helyezték, a felperes az üveg mozgását nem figyelte, attól elfordult, míg a jobb keze az üveg felső részénél, annak sarkánál volt. A visszabillentés

során érintette hozzá a jobb hüvelykujját az üveg sarkához, ami az elvágta azt. A felperes a keresetlevelében utalt mindkét jegyzőkönyv felvételének tényére, amelyekkel összefüggésben azokban rögzített valótlan nyilatkozatra nem hivatkozott, hanem ezzel szemben csupán azt emelte ki, hogy a munkabaleseti jegyzőkönyv szerint a baleset kialakulásában műszaki, szervezési vagy egyéb, a munkáltatót érintő ok nem játszott szerepet. A felperes a baleset okaként ekkor mindössze a védőkesztyű elégtelenségére hivatkozott. Itt jegyzendő meg, hogy a 2023. március 10. napján kelt érdemi nyilatkozatában a felperes elismerte, miszerint a jogi képviselője által szerkesztett keresetlevelet annak előterjesztése előtt maga is átolvasta.

[52] A keresetlevélben a baleset bekövetkeztével összefüggésben előadottak megegyeznek az ahhoz F/4. szám alatt csatolt, tanúl által a felperes meghallgatásáról készített jegyzőkönyvben foglaltakkal. A jegyzőkönyv alapját képező meghallgatás (MUNKAVÁLLALÓ 1) jelenlétében történt, aki a tanúkenti meghallgatása során megerősítette, hogy a felperes a jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatot tette (10. sorszám alatti jegyzőkönyv 14-15. és 18. oldalai). A jegyzőkönyvet a valósággal megegyezőként írta alá a felperes (MUNKAVÁLLALÓ 3) HR vezető jelenlétében, akinek a felperes ugyan jelezte, hogy abban szerepel olyan is, amit nem mondott, de a tanú kérésére a jegyzőkönyv készítőjével folytatott telefonbeszélgetést követően mégis a jegyzőkönyv változtatás nélküli aláírása mellett döntött. A felperes ezt a perfelvételi tárgyaláson azzal magyarázta, hogy ellenkező esetben elesett volna a táppénztől, azonban ezt tanúl és (MUNKAVÁLLALÓ 3) tanúk vallomása cáfolta (10. sorszám alatti jegyzőkönyv 9. oldala és a 14. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldala).

[53] Az elsőfokú bíróság arra tekintettel nem fogadta el a jegyzőkönyvet a felperes által tett nyilatkozatot igazoló bizonyítékként, mert tanúl nem szó szerint rögzítette a felperes nyilatkozatát, tehát az „nem hangzott el úgy a felperes szájából” (az elsőfokú ítélet [46] bekezdésének utolsó mondata). Ez azonban önmagában nem szolgálhat ezen okirati bizonyíték mellőzésének okaként, mert miként tanúl előadta, a felperes meghallgatása során mindössze jegyzetelt, s a jegyzetei alapján készítette el a jegyzőkönyvet, ami magyarázza a szó szerinti rögzítés hiányát. Ezzel szemben tanúl és (MUNKAVÁLLALÓ 1) tanúk is egybehangzóan erősítették meg, hogy a felperes a meghallgatása során a rögzítettnek megfelelő tartalmú nyilatkozatot tett (tanúl tanú: „ez így a felperes szájából nem hangzott el, ellenben az ő által elmondottak összefoglalása az” – 10. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldalának utolsó bekezdése).

[54] Az ugyancsak a keresetlevél mellékletét képező (F/5.) munkabaleseti jegyzőkönyv is a felperes figyelmetlen munkavégzését rögzítette a baleset okaként.

[55] Amennyiben a felperes a jegyzőkönyvekben rögzítetteket valótlanoknak tartotta volna, úgy minden bizonnyal nem csatolja azokat legalább egy erre a körülményre utaló megjegyzés nélkül, ahogy maga sem a jegyzőkönyvekkel azonosan nyilatkozik a figyelmetlen munkavégzéséről, továbbá az első perfelvételi tárgyaláson nem ismeri el kifejezett bírói kérdésre, hogy a baleset az általa előadott módon következett be (7. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldala).

[56] A felperes az első perfelvételi tárgyaláson csak ismételt bírói kérdésre nyilatkozott úgy, hogy a balesetet megelőzően figyelt, az üvegtáblától nem fordult el, továbbá nem tudja megmondani, hogy korábban miért nyilatkozott ezzel ellentétesen (7. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldala), majd utóbb magyarázta azzal a jegyzőkönyv aláírását, hogy annak hiányában elesett volna a táppénztől, ami a fentiek szerint valótlan állítás.

[57] A leírtakból megállapítható, hogy a felperes a balesetet okozó üvegtábla pakolását figyelmetlenül végezte.

[58] A felperes a baleset bekövetkeztét is eltérő módon adta elő.

[59] A tanúl féle jegyzőkönyvben – aminek alapja a balesetet egy héttel követő meghallgatás volt (2022.05.13.) – azt nyilatkozta, hogy az üveg alsó élét az állványra helyezték, és az üveg tetejét billentették a végső pozícióba, amikor már nem figyelt, így az üveg felső sarkánál lévő jobb kezét elvéve a hüvelykujját az üveg sarkához érintette. A felperes megbízásából elkészített orvosszakértői vélemény (a megbízásra 2022. július 18-án került sor, a szakvélemény 2022. augusztus 19-én készült el) tartalmazza a baleset bekövetkezésének leírását a felperes elmondása alapján: a vágást követően az olajos szélű üvegtáblát emelték, s az üvegtároló állványra helyezés előtti utolsó pillanatban megcsúszott a kezében az üveg; ekkor a jobb kezével úgy fogta az üvegtáblát, hogy a II-V. ujjak az egyik oldalon, azokkal szemben pedig a hüvelykujj helyezkedett el, és a csúszás miatt következett be a metszés. A 2023. február 23-i perfelvételi tárgyaláson a felperes azt nyilatkozta, hogy a sérült ujj az üveg oldalánál volt, az üveg sarkához nem ért hozzá, hanem az állványra való letételnél az utolsó 2-5 centiméteren hirtelen megcsúszott, és úgy keletkezett a vágás (7. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldala).

[60] tanúl tanú vallotta, hogy a felperes a meghallgatása során elmondta: az üveg sarkához érintette a kezét, amikor azt az üvegtáblától elvette (10. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldala).

[61] (MUNKAVÁLLALÓ 1) tanú szerint az üvegtábla állványra helyezését és betolását követően a billentés során következett be a baleset, amikor kizárt az üvegtábla csúszása. Ekkor a felperes az üvegtábla tetejét fogta (10. sorszám alatti jegyzőkönyv 16. oldala).

[62] A fentiekből megállapítható, hogy a baleset a felperes elmondása alapján tanúl által készített jegyzőkönyvben leírt módon következett be: a felperes figyelmetlenségből érintette a már letámasztott üvegtábla felső sarkát, ami a védőkesztyűn keresztül elvágta hüvelykujját.

[63] Az elsőfokú bíróság az ítéletében tényként állapította meg ([48] bekezdés), hogy az alperesnél nem volt tiltott az üvegtábla sarkánál való megfogása. Ezt a megállapítást tanú2 tanúvallomására alapozta, aki ezzel összefüggésben egészen pontosan az alábbiakat mondta: „Nem volt tiltva, hogy az üveget nem lehet a sarkánál megfogni, hiszen senkinek nem jut eszébe, hogy az üveget a sarkánál fogja meg.” (14. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldala). Ebből a mondatból ragadta ki önkényesen az elsőfokú bíróság azt a részt, ami éppen ellentétben áll a tanú által elmondottakkal: az alperesnél nem volt gyakorlat az üvegtábla sarkánál történő megfogása.

[64] (SZAKÉRTŐ1) igazságügyi munkavédelmi szakértő 51. sorszám alatti kiegészítő szakvéleményében rögzítette, hogy az üveges szakmában, illetve az üvegiparban az üvegtábla sarkához tilos hozzáérni; „a munkavégzés során a technológiai utasítás betartása és a figyelmes munkavégzés során az üvegtábla billentése során a felperesnek nem kell az üvegtábla sarkához hozzáérni, nem kell ott megfogni az üveget”. A technológiai folyamat során az üvegtábla sarkának megérintése vagy megfogása nem része a munkaműveletnek.

[65] A fentiek szerint a perbeli baleset bekövetkezéséhez vezető folyamat pontosan meghatározható: a felperes a figyelmetlensége okán a technológiai folyamaton kívül mozdulatot végzett, amikor az üvegtáblától már elfordulva úgy húzta ki a kezét, hogy a jobb hüvelykujjával érintette az üvegtábla felső sarkát, ami elvágta azt a védőkesztyűn keresztül. A baleseti mechanizmus pontos meghatározásának azért van kiemelt jelentősége, mert az EBH2019. M.13. szám alatt közzétett elvi jelentőségű határozat II. pontjában kifejtettek szerint, amennyiben a baleset bekövetkezésének pontos oka a rendelkezésre álló adatok alapján nem határozható meg, úgy nem vonható le következtetés arra, hogy a baleset kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása miatt következett be

[66] Az elsőfokú bíróság az igazságügyi munkavédelmi szakvéleménnyel ellentétesen jutott arra a következtetésre, hogy az „nem támasztja alá azt, miszerint a perbeli balesetnél a felperes által viselt, s az alperes által részére biztosított védőkesztyű megfelelő

védőképességű lett volna a felperes által a baleset bekövetkezésekor végzett munkához”, mert „egyrészt ezt alátámasztó véleményt nem rögzített a szakvéleményében, másrészt a szakértő az alperes által alkalmazott technológiához véleményezte megfelelőnek a védőkesztyűt, azonban az üvegtábla sarkának megérintése nem a technológiai folyamat része a szakértő szerint, és a védőkesztyű a normál technológia mellett végzett munkavégzéshez megfelelő a szakvélemény szerint” ([56] bekezdés).

[67] Miként a szakértő rámutatott: a munkáltató kötelezettsége az adott technológiai folyamatok során fellépő kockázattal szemben biztosítani a megfelelő védelmet, ami következik a munkáltatónak az Mt. 51. §-a (4) bekezdésének első mondatában rögzített kötelezettségéből. A szakértő mind az alapszakvéleményében, mind pedig annak kiegészítései során megállapította, hogy az alperes által biztosított védőkesztyű ennek a követelménynek megfelelt, így az biztosította az üvegtábla csúszásmentes megfogását és ennek során megakadályozta azt, hogy az a viselőjét megvágja. Ettől a szakértői megállapítástól az elsőfokú bíróság nem térhetett volna el anélkül, hogy a szakvélemény általa fennállni vélt aggályossága vagy hiányossága miatt a szakértői bizonyítást tovább ne fejlesztette volna. A szakvélemény félretételének nem lehet alapja az a sommás ítéleti megállapítás, miszerint „a védőkesztyű nem megfelelő védőképességét alátámasztja az is, hogy a felperes ezen vágási sérülést szenvedte el, a védőkesztyűt viselve” ([57] bekezdés).

[68] Az ítéltábla álláspontja szerint a beszerzett bizonyítékok alapján az állapítható meg tényként, hogy az alperes a felperes által végzett munka során fellépő kockázatokkal szemben megfelelő védelmet nyújtó védőkesztyűt biztosított, és a perbeli baleset azért következett be, mert a felperes figyelmetlenségéből az adott munkához szükséges technológiai folyamaton kívüli mozdulatot végzett: a jobb hüvelykujját az üvegtábla sarkához érintette.

[69] Az ítéltábla ezt követően vizsgálta a baleset bekövetkezése miatti felelősséget. Ebben kiindulópont az Mt. 166. § (1) bekezdése, mely szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. A munkáltatói kártérítési felelősség objektív, a felelősség megállapításának nem feltétele, hogy a kár bekövetkezése a munkáltatónak felróható legyen. Ebből fakadóan a kárnak nem a munkáltató magatartásával kell okozati összefüggésben állnia, a felelősség fennállásához elég az, ha a kár a munkaviszonnyal összefüggésben éri a munkavállalót, ezt a körülményt a munkavállalónak kell bizonyítania. A felelősség három pozitív feltétele tehát: a kár keletkezése, a munkajogviszony fennállása, a munkajogviszony és a kár közötti ok-okozati összefüggés, míg a negyedik, negatív feltétel az, hogy a munkáltató ne tudja kimenteni magát. A perben a három pozitív feltétel megvalósulása nem volt vitatott, így az alperes által hivatkozott mentesülés lehetőségeit kellett vizsgálni.

[70] Az Mt. 166. §-ának (2) bekezdése rögzíti a mentesülés eseteit, azaz, hogy mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy

- a) a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje vagy a kárt elhárítsa, vagy
- b) a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.

[71] Az alperes azonban az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontjában írt mentesülési lehetőségekre tévesen hivatkozott, ugyanis ahhoz a három feltétel együttes meglétét kell bizonyítania. A kimentési okok konjunktívak, a három közül egyetlen feltétel hiánya kizárja a kimentést. Az alperes állításával ellentétben azonban az ítéltábla szerint a perbeli baleset a munkáltató ellenőrzési körén belül következett be. Ezt támasztja alá a Kúria által rögzített az

a megállapítás, mely szerint az ellenőrzési kör fogalmaként minden olyan objektív tény és körülményt érteni kell, amelynek alakítására a munkáltatónak lehetősége van. Ennek értékelése során a baleset közvetlen okát és a balesethez vezető egész munkafolyamatot vizsgálni kell: a munkamódszer megválasztását, az ahhoz biztosított munkaeszközt, a munkavállalói létszámot, szakismeretet, mert ezek biztosítása a munkáltató kötelezettsége, így arra befolyása, ráhatása van (EBH2018. M.20.).

[72] Amennyiben viszont a kár a munkáltató ellenőrzési körében következett be, annak megtérítése alól a munkáltató akkor sem mentesülhet, ha a kárt okozó körülménnyel nem kellett számolnia, illetve nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa.

[73] Az ítéltábla ezért az alperes által hivatkozott, az Mt. 166. §-ának (2) bekezdés b) pontjában írt kimentési lehetőséget vizsgálta, azaz, hogy fennállt-e aza körülmény, hogy a balesetet a károsult munkavállaló kizárólagos és elháríthatatlan magatartása okozta-e, amely konjunktív feltételek bizonyítására szintén a munkáltató köteles. A munkavállaló kizárólagos és elháríthatatlan magatartása vétkességére tekintet nélkül megállapítható. A munkavállaló magatartása akkor vezet a munkáltatói felelősség alóli mentesüléséhez, ha a kárt kizárólag a munkavállaló maga okozta, és az a munkáltató részéről elháríthatatlan volt. E körben vizsgálni kell az eset összes körülményét, mivel e mentesülési feltétel fennállása akkor állapítható meg, ha a munkáltató bizonyítása sikeres arról, hogy a kár keletkezésében egyéb ok nem hatott közre. (BH2020. 339.)

[74] Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes eleget tett a bizonyítási kötelezettségének, igazolta, hogy a felperes sérülését a technológiai folyamaton kívüli indokolatlan és figyelmetlen mozdulata okozta. Ez a magatartás a károsult felperes olyan elháríthatatlan magatartásának minősül, ami kizárólagosan okozta a felperest ért kárt (vagyis a perben követelt sérelemdíjra okot adó immateriális hátrányokat), ezért a felperes elháríthatatlan magatartása az alperes mentesülését eredményezi az Mt. 166. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján.

[75] Az ítéltábla szerint a felelősség alóli mentesülés körében az alperes tévesen hivatkozott az Mt. 167. §-ára is, ugyanis annak a jogszabályhelynek csak abban az esetben van jelentősége, amennyiben a munkáltató kárfelelőssége megállapítható. A munkáltató kártérítési felelőssége ugyanis fő szabály szerint a teljes kárösszegre vonatkozóan áll fenn. A kár vagy egy részének megfizetése alól mentesül, ha bizonyítja, hogy

a) az a károkozás idején nem volt előre látható, vagy

b) a kárt részben a munkavállaló vétkes magatartása okozta, vagy

c) a kár vagy egy része abból származott, hogy a munkavállaló a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[76] Az alperes által hivatkozott azon körülmény tehát, hogy azért mentesülne, mert a bekövetkezése a károkozás időpontjában nem volt előre látható azért téves, mert az csak a kár megtérítése alól, nem pedig a kárfelelősség alól mentesítheti a munkáltatót, abban van a jelentősége, hogy a teljes kárt vagy annak egy részét kell-e megtéríteni. Ezt a kártérítési felelősséget azonban éppen a munkáltató mentesülése miatt már nem kellett vizsgálni.

[77] A fentiek alapján nem volt jelentősége a fellebbezésben hivatkozott, az igazságügyi orvosszakértői vélemény esetleges kiegészítésének sem a cukorbetegség közrehatásának, sem a felperes műtét utáni esetleges állapotromlásának nem volt jelentősége.

[78] Az alperes a fellebbezése indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a pert a munkaviszony megszüntetéséről szóló megállapodásba foglalt felperesi nyilatkozatra tekintettel meg kellett volna szüntetnie (amely kérelemről az elsőfokú bíróság elmulasztott

alakszerű végzést hozni), azonban ezzel összefüggésben nem terjesztett elő fellebbezési kérelmet, így ezzel a kérdéssel nem foglalkozott az ítéltábla. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a megállapodás megkötésekor a per már folyamatban volt, amit csak a felperes egyoldalú, vagy a felek közösen előterjesztett, kifejezett elállást tartalmazó nyilatkozata alapján lehet megszüntetni, arról a bíróság hivatalból nem dönthet.

[79] A kifejtett okok miatt az elsőfokú bíróság tévesen következtetett a kereset alaposágára, ezért az ítéltábla a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta az ítéletének fellebbezett részét és a keresetet elutasította, valamint mellőzte az alperes kötelezését a perköltség, az állam által előlegezett költség és feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

[80] A megváltoztatott döntés miatt a felperes lett pervesztes, ezért ő köteles a pernyertes alperesnek perköltséget fizetni a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében. Az alperes eredetileg az igényelt perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján kérte megállapítani, s csak a tárgyalás berekesztését megelőzően jelölte azt meg 100 000 Ft + áfa alap munkadíjban, valamint tárgyalásonként 80 000 Ft + áfa összegben. Ehhez azonban az ügyvédi megbízási szerződést csak az elsőfokú ítélet meghozatalát követően csatolta az 58. sorszám alatt, amivel így elkészt, ezért az ítéltábla a kereseti ellenkérelmében írtak szerint, azaz a jogszabályon alapuló mértékű ügyvédi munkadíjból álló és általános forgalmi adóval növelt összegű perköltségben marasztalta a felperest. Az állam által előlegezett költség és a feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad a pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosultsága folytán (a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1. §-a).

[81] A fellebbezés eredményre vezetett, ezért az ítéltábla a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében a pernyertes alperes perköltségének megfizetésére, amelyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján állapított meg az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően csatolt, ennél fogva a másodfokú eljárásban már figyelembe vehető ügyvédi megbízási szerződésnek megfelelően [(100 000 Ft alapidj + 80 000 Ft tárgyalásonkénti megbízási díj) : 2 a megbízási szerződés 11/c. pontja szerint + 27% áfa = 114 300 Ft].

[82] A költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett, s az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosultsága miatt (a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1. §-a).

Debrecen, 2024. június 25.

Dr. Tass Edina sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád sk. bíró